ТРИБУНА трудящих

www.tribune.com.ua

Життя продовжується!

№2-3
(9369-9370)

13 січня
2018 р.
Субота

ЖИТТЯ ПРОДОВЖУЄТЬСЯ З «ТРИБУНКОЮ»!

Редакційний колектив повний сил, енергії та планів на 2018 рік і намагається робити наше видання змістовним і цікавим.

Шановні передплатники, читачі й шанувальники, будемо й надалі разом з вами.

Вартість передплати на місяць — 20 грн.
Наш передплатний індекс: 61805.

✧ *Вісті Передмістя*

Турпункт в ХНАУ ім. В. В. Докучаєва

На базі агроуніверситету нещодавно відкрився туристично-інформаційний пункт. Це спільний проект Обласного комунального закладу «Харківський організаційно-методичний інформаційний центр туризму» та вищого навчального закладу, який має на меті пропагування туристичного потенціалу селища Докучаєвське, Роганської об'єднаної територіальної громади та Харківського району в цілому. Для цього використовуватимуть потенціал як самого вишу, так і знання та надбання місцевих краєзнавців, істориків, екскурсоводів, студентів.

З відкриттям пункту з'явилася можливість отримати детальну й достовірну інформацію про найпривабливіші (з туристичної точки зору), місця селища Докучаєвського, самого навчального містечка й безпосередньо агроуніверситету.

— Туристичний інформаційний пункт буде основним ресурсним центром для розвитку місцевого туризму, у першу чергу — зеленого і сільського, — повідомила «Трибунці» дитектор ОКЗ «Харківський обласний організаційно-методичний інформаційний центр туризму» Валентина Холодок. — Вже зараз на території Докучаєвського існує три туристичні маршрути, які є досить цікавими для відвідування. Крім того, з'явилася можливість проводити різноманітні спеціалізовані заходи, конференції, туристичні зльоти, науково-історичні й краєзнавчі конференції, що значно підвищить інтерес до місцевих об'єктів і пам'яток...

Відкриття пункту — це лице перший крок на шляху до зародження туристичної сфери. Далі повинні залучатися інвестиції для розвитку відповідної інфраструктури та створення туристичного бізнесу.

Вл. інф.

Формувати стиль життя

З метою виховання високої культури безпеки праці на виробництвах України у молоді як майбутніх роботодавців та працівників, управлінням соціального захисту населення сумісно з Харківським відділенням управління виконавчої дирекції Фонду соціального страхування України в Харківській області проведено зустріч з десятикласниками та одинадцятикласниками Мереф'янської ЗОШ №4.

У бесіді зі старшокласниками особливу увагу звернули на питання формування в учнів прагнення до здорового та безпечного способу життя, негативного ставлення до вживання алкоголю та наркотиків, тютюнопаління.

Для запобігання нещасним випадкам виробничого характеру для працівників закладу провели семінар з питань охорони та умов праці, на якому висвітлили актуальні питання з трудового законодавства. Також працюючим надали консультації, зокрема з питань доплат за роботу в шкідливих умовах праці кухарю, за роботу з дезінфікуючими засобами тощо.

Угоди про... взаємодію

Спеціаліст управління соціального захисту населення Харківської районної державної адміністрації взяв участь у круглому столі на тему: «Співпраця з метою підготовки осіб, які відбувають покарання у виді позбавлення або обмеження волі на певний строк та готуються до звільнення, та соціальна підтримка осіб засуджених до покарань не пов'язаних з позбавленням волі», на якому обговорювалися механізми взаємодії та особливості соціальної адаптації вищезазначених осіб. У проведенні круглого столу взяли участь: особовий склад Харківського районного відділу з питань пробації, заступник начальника Харківського районного центру зайнятості, спеціаліст Харківського районного центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді.

За результатом обговорених питань між представниками вищевказаних служб були підписані угоди про співпрацю.

ПІСОЧИНСЬКИЙ ШЛЯХОПРОВІД ВІДКРИЛИ ПІСЛЯ КАПРЕМОНТУ

Ремонтні роботи на шляхопроводі розпочалися наприкінці вересня 2017 року, і проходили у дуже активному темпі, адже міст знаходився в аварійному стані. Цей шляхопровід — надзвичайно важливий об'єкт на одній з головних державних дорожніх артерій, трасі Київ-Харків-Довжанський.

— Навантаження на міст — 40 тисяч автомобілів на добу. При цьому з часу будівництва, за 42 роки, міст жодного разу не ремонтувався, — зазначила Юлія Світлична.

Керівник області дала доручення Службі автомобільних доріг у Харківській області відновити об'єкт у найкоротші терміни, щоб не допустити подальшого руйнування мосту.

— Юлія Світлична домоглася виділення коштів на ремонт шляхопроводу з державного бюджету. Завдяки цьому нам вдалося фактично за три місяці відновити міст, — розповів начальник Служби автомобільних доріг у Харківській області Євген Зражевець. — Було замінено аварійну балку, влаштовано накладну плиту та деформаційні шви, відремонтовано прогонові будови мосту, замінено гідроізоляцію, влаштовано асфальтобетонне покриття та замінено бар'єрні огородження.

За словами Євгена Зражевця, відремонтований міст має прослужити щонайменше 12 років без ремонту.

Перевіривши якість виконаних робіт, Юлія Світлична дала доручення повністю відкрити рух по шляхопроводу до кінця дня, щоб гарантувати безпечний та комфортний проїзд для автомобілістів.

Юлія Світлична заявила, що у 2017 році в дорожньому господарстві області було проведено безпрецедентну кількість ремонтних робіт — велику увагу приділили мостам.

Довідка

Шляхопровід на автодорозі М-03 поблизу селища Пісочин побудований у 1975 році. Довжина мосту — 73,2 п.м, ширина проїзної частини — 20,5 м. Максимальне навантаження автомобільного транспорту — до 24 т. З моменту будівництва капітальний ремонт не проводився. Обстеження споруди було виконано у 2016 році кафедрою мостів ХНАДУ, міст було визнано аварійним.

Восени минулого року було відкрито міст в Ізюмі, найближчими днями завершаться роботи на шляхопроводі в Губарівці. У 2018 році роботи продовжать.

Прес-служба Харківської облдержадміністрації

✧ *Стисло про цікаве*

- Середній рівень витрат американців під час минулих різдвяно-новорічних свят перевищив 900 млн доларів — це найбільше за останні 12 років.
- В Україні зафіксовано стабільне зростання споживання кави та кавових продуктів — протягом минулого року лише поза межами власних домівок українці випили близько 100 чашок кави.
- Дослідження англійських вчених довели, що від 17 до 20 років людина засвоює інформацію значно легше, ніж у більш пізньому віці чи в дитинстві.
- З 2018 року 5% коштів від сплати ренти за видобуток нафти і газу спрямовуватимуть до місцевих бюджетів — мова йде про 5 областей України, у тому числі Харківську.
- Американська академія кінематографічних мистецтв і наук оприлюднила список із 340 повнометражних картин, що допущені до участі боротися за премію «Оскар» — номінації оголосять 23 січня, а церемонія вручення запланована на 4 березня 2018 року.
- Успішно завершилися випробування нового вітчизняного спеціалізованого броньованого автомобіля «Варта-Новатор», розробленого на замовлення Національної гвардії України підприємством «Українська бронетехніка».
- За висновками МВФ, на початок 2018 року США вже не є економічним гегемоном у світі — Китай наздогнав Сполучені Штати і намагається успішно конкурувати з колись найсильнішою у світі американською економікою.
- Уряд України в 2018 році направить 16,5 мільярда гривень на виробництво і модернізацію озброєння та військової техніки.

✧ *Славний ювілей*

Шановна Маріє Сергіївно!
Сердечно вітаємо Вас зі 100-літнім ювілеєм!

Доля вела Вас непростими стежками. Складаємо шану мудрості і силі духу, з якими Ви пережили всі випробування...

Прийміть слова великої вдячності. Низький Вам уклін.

Зичимо міцного здоров'я та Божого благословення.

Бажаємо доброго настрою, щасливого життя поруч із дорогими і близькими Вам людьми.

Юрій РАЇНА,
голова Харківської районної державної адміністрації

СУДЬБА ДЛИНОЮ В ЖИЗНЬ!

Свой 100-й день рождения отметила наша землячка, жительница города Пивденное — Мария Сергеевна Яловега.

Мария Сергеевна родилась 10 января 1918 года в многодетной, крестьянской семье в селе Богатая Чернещина Сахновщинского района Харьковской области. С детства много трудилась. Свою трудовую деятельность начала в 12 лет. В 17 лет уехала на Донбасс работать в шахте. В 1940 году возвратилась на Сахновщину, работала в колхозе. В 1946 г. Мария выходит замуж за пограничника и вместе с ним уезжает в Эстонию. Там родила двух детей.

В 1950 г. с семьей переезжает в г. Пивденное и проживает здесь до сегодняшнего дня. До 1995 г. Мария Сергеевна вела трудовую деятельность. Ее общий непрерывный стаж составляет 50 лет, а в 72 года женщина ушла на заслуженный отдых.

Мария Яловега вырастила двух сыновей и дочь — Анатолия, Михаила и Людмилу. Имеет четырех внуков и четырех правнуков. Живет для семьи, для детей, воспитывает внуков и правнуков. Ведет активный образ жизни. Любит свой сад, огород и еще в прошлом году продолжала за ними ухаживать.

В день рождения Марию Сергеевну Яловегу пришли поздравить родственники и друзья. Весьма трогательными были поздравления от представителей власти. Так, со 100-летним юбилеем женщину поздравили городской голова Александр Брюханов, его заместитель Ирина Лисицина, начальник управления социальной защиты населения ХРГА Светлана Лудан, советник главы ХРГА — Наталья Захарьева и депутат городского совета Инна Калюх.

— Уважаемая Мария Сергеевна, от всей души поздравляем Вас со столетием, — поздравили именинницу Александр Брюханов и Ирина Лисицына. — Такой юбилей — очень важное и значимое событие, и далеко не каждому суждено встретить столь почтенный возраст. Желаем, чтобы здоровье Вас не подводило, жизнелюбие и оптимизм никогда не иссякали, а близкие люди радовали своей заботой и вниманием. Пусть время для вас будет течь не торопливо, каждый день дарит радость и положительные эмоции, ведь это и есть залог долгой жизни!

Светлана Лудан, отметив 50-летний трудовой стаж Марии Сергеевны, сказала:

— Всю свою трудовую деятельность вы отдали государству, людям, с которыми работали, трудились как пчелка 50 лет! И свой юбилей встречаете с улыбкой и в добром здравии. Мы Вам желаем бесконечного здоровья, тепла близких и родных.

От главы ХРГА Юрия Раины юбиляра поздравила его советник Наталья Захарьева:

— Уважаемая Мария Сергеевна, сердечно поздравляем Вас с золотым юбилеем! Судьба вела Вас непростыми тропами, составляла долг мудрости и силы духа, с которыми вы пережили все испытания. Примите слова большой благодарности, низкий Вам поклон. Желаем Вам крепкого здоровья и Божьего благословения.

Екатерина Петренко, от жителей Пивденного, поздравила именинницу стихотворением, написанным в честь юбиляра, и пожелала ей крепкого здоровья, жизненной энергии, счастья, любви и заботы близких.

Именинницу поздравляли теплыми словами, цветами и вручали подарки.

Пивденногородской совет

✧ *Актуальне інтерв'ю*

Максим Литвиненко: *«Харківська районна рада як ніколи краще демонструє консолідуючі демократичні процеси, які проходять в нашій країні!..»*

Нинішній склад Харківської районної ради VII скликання працює надзвичайно плідно й ефективно. Це яскраво підтверджують і перетворення й позитивні зміни, що відбуваються практично в кожному населеному пункті Передмістя. «Трибуна трудящих» звернулася до голови Харківської районної ради Максима Литвиненка з проханням більш детально розповісти про роботу районного органу самоврядування.

— Максиме Владиславовичу, закінчився 2017 рік. Яким він був для Харківської районної ради, для депутатського корпусу, для нашого району в цілому?

— Перше, що хочу сказати, минулий рік для Харківського району був, безперечно, успішним. Реалізовано чимало проектів в усіх сферах повсякденного життя. Звичайно ж, справжньою перлиною усього зробленого можна назвати відкриття нової школи в Пісочині (у мікрорайоні «Мобіль») — єдиної новозведеної і відкритої школи в Україні на той момент, яка дозволяє запроваджувати різні методики навчання, у тому числі й інклюзивної освіти. Реалізовувались проекти в медицині, соціальній сфері, культурі — закуповувались санітарні автомобілі, проводились капітальні ремонти, відкривалися нові дитячі групи в дитсадках, оновлювалися культурні заклади та багато іншого. В усьому цьому також брали активну участь депутати Харківської районної ради, реалізовуючи і втілюючи в життя накази своїх виборців.

— Наскільки активний, дієздатний і впливовий депутатський корпус нинішньої районної ради VII скликання?

— На сьогодні жодна з депутатських фракцій, на відміну від минулих періодів, не має абсолютної більшості в районній раді. Подібного роду ситуація як ніколи краще налаштовує на конструктивний діалог, тому що кожний з депутатів, незалежно від політичних сил, які вони представляють, розуміє, що передусім потрібно для людей, для своїх виборців. Їм потрібні дороги, освітлення, школи, лікарні, комфортні умови життя. На все це й були спрямовані спільні зусилля районних депутатів. Тому вважаю, що нинішній склад Харківської районної ради ілюструє ті консолідуючі демократичні перетворення, які проходять у нашій країні.

— Два роки тому в Україні стартувала адміністративно-територіальна реформа, що передбачає децентралізацію влади і збільшення повноважень органів місцевого самоврядування. Як цей процес проходить у Харківському районі?

— У Харківському районі цей процес проходить абсолютно спокійно, по заздалегідь підготовленому плану. Ви вже знаєте, що створені й успішно працюють дві об'єднані територіальні громади — Мереф'янська і Роганька. Планується створення ще кількох об'єданих громад — по Липецькому й Пісочинському напрямках. Детальніше я буду готовий це прокоментувати після того, як пройдуть сесії місцевих рад, на яких прийматимуться відповідні рішення.

— На ваш погляд, яку роль місцеве самоврядування в Передмісті відіграватиме в 2018 році та в майбутньому?

— Я думаю, що з початком процесу децентралізації, який є безальтернативним, розвиток місцевого самоврядування в Україні активізувався.

Роль територіальних громад з отриманням ними нових повноважень, після утворення нових об'єднаних територіальних громад, буде тільки посилюватися. Я хочу зазначити, що всі голови нинішніх і майбутніх територіальних громад повинні чітко усвідомлювати важливість цього процесу, а також ще й те, що з новими повноваженнями додається й відповідальність. Всю цю відповідальність потрібно всім для себе визначити і зрозуміти.

— Розпочався 2018 рік, скажіть, будь-ласка, які пріоритети на цей рік визначені перед районною радою, депутатським корпусом?

— Наприкінці 2017 року ми ухвалили програму соціально-економічного розвитку нашого району. З нею можна ознайомитися на офіційному сайті Харківської районної ради, вона надрукована на сторінках газети «Трибуна трудящих», — тобто є у вільному доступі й усі охочі мають змогу ознайомитися з основними планами та завданнями на 2018 рік. Безперечно, як і раніше, Харківський район буде приділяти велику увагу медицині, освіті, культурі, усім іншим сферам і напрямкам. Як і в 2017 році, депутати так само плідно намагатимуться працювати і в новому році. Я сподіваюся, що конкретніше до обговорення цього питання ми з вами повернемося наприкінці 2018 року. Чому саме тоді? Тому що, як усі хірурги, я звик звітувати за конкретно зроблену роботу, а не будувати повітряні замки.

Василь ЧИГРИН

✧ *Православні традиції*

Неформальний ювілей старого Нового року

У 1918 році, після впровадження нового літочислення за Григоріанським стилем, у календарі раптово зник цілий відрізок часу. З'явився так званий старий Новий рік, який виник через розбіжність у 13 днів між двома календарями — Юліанським і Григоріанським.

Вже 100 років українці зберігають традицію зустрічати старий Новий рік. А традиція ця збереглася тому, що православна церква до цього часу відзначає Новоріччя за старим стилем, тобто 14 січня.

Старий Новий рік і зараз є популярним через дві обставини: по-перше, люди хочуть продовжити свято, а по-друге, віруючі по-справжньому можуть відсвяткувати початок року лише 13 числа, оскільки до 7 січня все ще тривав Різдвяний піст.

За православною традицією, 13 січня православні люди вшановували преподобну Маланку, а 14 січня — святого Василя Великого. Ніч з 13 на 14 січня в народі здавна називають моментом зустрічі Василя з Маланкою. Увечері на Маланку, до півночі, хлопці й дівчата обходять усі хати з вітальними святковими піснями — щедрівками, а в перший день старого Нового року найпопулярнішим обрядом українців є посипання, під час якого господарям бажають не лише щастя та здоров'я, а й гарного урожаю, достатку і заможного життя. У ніч на Василя дівчата також традиційно гадали, щоб дізнатися про свою долю та судженого обранця.

Не випадково рясні традиції зустрічі старого Нового року живуть і сьогодні. Вони увібрали в себе найкращі зразки, приклади й образи віковічних надбань українського народу.

Неформальний 100-літній ювілей відзначення цього свята особливо яскраво відзначатимуть нинішнього 2018 року. Не зайве буде ще раз привітати усіх наших читачів зі старим Новим роком.

Василь ВАСИЛЕНКО

✧ *Тема номера*

ТВАРИННИЦТВО: ВІД ЗБИТКІВ ДО ПРИБУТКІВ

Україна входить до десятки країн, що є найбільшими експортерами курятини у світі. Це свідчить про те, що вітчизняне птахівництво може задовольнити потреби не лише внутрішнього ринку, а й споживацький попит за межами держави, чого не можна сказати про українських виробників свинини, яловичини та молока. Нещодавно у Міністерстві агрополітики заявили, що підтримка та розвиток тваринництва стане пріоритетним напрямком роботи відомства у новому 2018 році.

Прибутковість зростає?

Уже багато років в Україні переважає тенденція до скорочення поголів'я великої рогатої худоби (ВРХ), а господарства, що займаються скотарством та молочарством, переорієнтовуються на інші види діяльності. Одна з головних причин полягає в тому, що тваринництво не дає швидкого заробітку та потребує суттєвих фінансових вливань: на ветеринарний догляд за тваринами, закупівлю кормів, оплату комунальних послуг господарства тощо. Війна, тимчасова втрата частини територій та стрибки курсу долара також негативно позначилися на галузі.

За словами заступника голови Всеукраїнської аграрної ради Дениса Марчука, ситуація почала повільно стабілізуватися у другій половині 2016 року. Зростання закупівельних цін на молоко на 49% дозволило українським виробникам пустити кошти у розвиток бізнесу. До того ж з'явилися обнадійливі результати пошуку українськими тваринниками нових ринків збуту. Стресовий період минув, і зараз починається активне відновлення — 55% господарств залишать свої потужності на нинішньому рівні. І 39% заявили про те, що розвиватимуть бізнес, будуватимуть нові комплекси, збільшуватимуть поголів'я, тобто бачать перспективу».

Для таких кроків вперше за довгий час є обґрунтовані підстави. Інститут аграрної економіки прогнозує, що за підсумками 2017 року загальна рентабельність виробництва тваринницької продукції збільшиться майже вдвічі: з 7,7% до 14,6%. Прибутковість зросте у секторах виготовлення свинини, птиці і молока. А рентабельність яловичини може скласти 6,7% замість збиткового торішнього показника у — 24,8%.

Стейки — за кордон

На думку експертів, на сьогодні виробництво яловичини є одним із найперспективніших напрямків експорту з-поміж усіх галузей тваринництва. Країни Азії, Близького та Середнього Сходу зацікавлені закупати великі партії українського халяльного м'яса. Згідно зі статистичними даними, аграрії починають це розуміти.

Наразі обсяги експорту яловичини та субпродуктів сягають близько 200 млн дол. Натомість потенційно держава могла би поставляти на зовнішні ринки продукції на 2 млрд дол., переконаний економіст департаменту технічного співробітництва продовольчої і сільськогосподарської організації ООН Андрій Ярмак. Адже щороку в Україні народжується близько мільйона бичків, але вони не доживають до необхідної кондиції — їх забивають раніше. Селяни зазвичай воліють продати молоко, аніж випоювати ним телят до віку відгодівлі.

В Україні яловичина в рази дешевша у порівнянні з іншими країнами світу, тому за нашими бичками мало не черга покупців стоїть. Ось чому забивати молодих телят не вигідно з економічної точки зору. Адже їх можна відгодувати, і успішно продати за валюту, — пояснює голова Асоціації тваринників України.

На думку експертів, потрібно впроваджувати державний механізм компенсації вартості молока, що йде на випоювання телят, та будувати халяльні забійні цехи, де можна було б переробляти м'ясо бичків не лише вирощених у промислових господарствах, а й на приватних та сімейних фермах. Це дасть змогу опановувати ринок охолодженої яловичини — продукції з високою доданою вартістю, на якому Україна наразі майже не представлена.

Інвестиції замість дотацій

До 2017 року основним інструментом державної підтримки сільгоспвиробників був спецрежим ПДВ. Після його скасування на вимогу МВФ уряд запровадив механізм державних дотацій. Але ними скористалися, в основному, великі підприємства, які займаються птахівництвом, що й так є прибутковою справою. Тому сільгоспвиробники очікували, що порядок нарахування та виплат у 2018 році буде скориговано. Однак ухвалений бюджет не передбачає коштів на прямі дотації аграріям.

Натомість в уряді заспокоюють: замість дотацій галузь отримає необхідну державну допомогу у збільшеному вигляді. На потреби тваринників в головному кошторисі закладено 4 млрд грн, що майже вдвічі більше, ніж було заплановано спершу. Кошти будуть спрямовані на три ключові програми: здешевлення вартості будівництва чи реконструкції тваринницьких ферм і комплексів, здешевлення кредитів на таке будівництво та розвиток генетики та селекційної справи. Крім цього, у бюджеті передбачено 945 млн грн на відшкодування аграріям вартості вітчизняної сільськогосподарської техніки. А фермери можуть розраховувати ще на 1 млрд грн фінансової допомоги додатково. Державні дійчі наголошують, що потрібно поступово переходити від дотаційного принципу фінансування галузі — до інвестиційного.

«Впевнений у тому, що зростання попиту на сільськогосподарську продукцію зараз нам, українцям, треба використати як стимул інноваційно-інвестиційного розвитку аграрного сектору», — підкреслив Президент України Петро Порошенко.

На думку експертів, для такого переходу зараз складаються сприятливі умови. За дослідженнями Інституту аграрної економіки, вже другий рік поспіль спостерігається значний приток капіталу в сільське господарство.

Отже, наразі гроші надходять у галузь, головне — скористатися можливостями, які вони надають.

Матеріал Центру громадського моніторингу та контролю

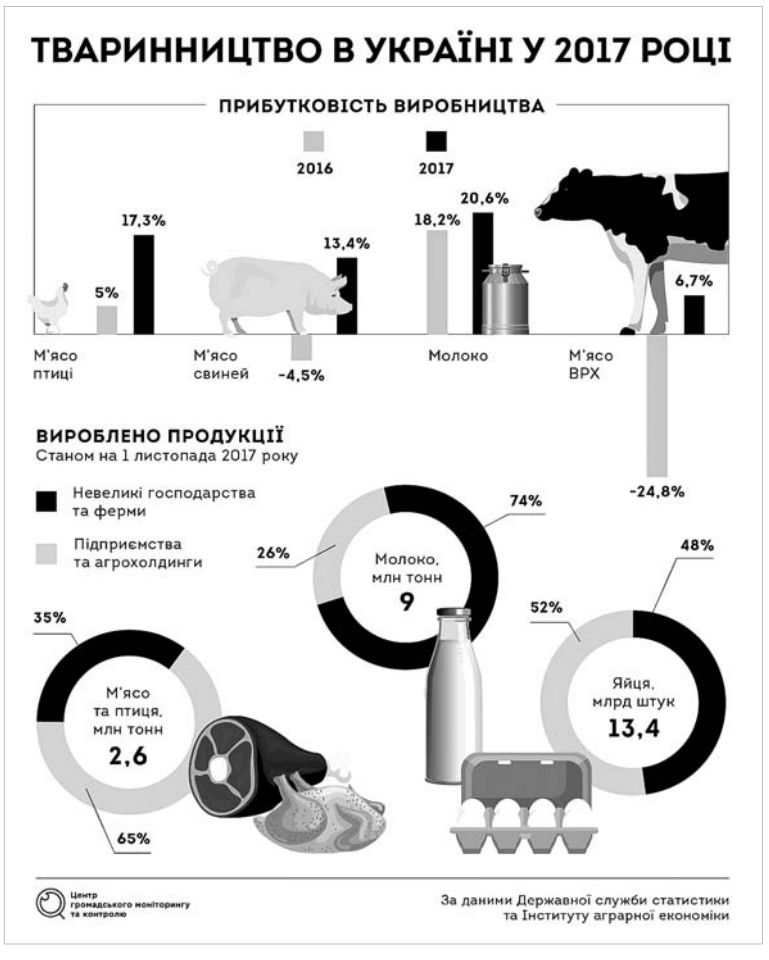

✧ *Цікаво знати*

Давайте порівняємо

Якщо порівнювати забиту свиню з коровою, то з однієї свинячої тушки виходить понад 70% м'яса й сала і лише до 30% — кісток. З коров'ячої тушки отримується лише 55% м'яса і 45% — кісток та всього іншого.

До речі, свиняча кров має практично такий же склад, як і людська. Свині здебільшого болюють тими ж хворобами, що й людина, а лікувати їх можна аналогічними ліками, що застосовують люди. Не випадково, у медицині свиней часто використовують як піддослідних тварин, організм яких найбільше подібний до людського, а деякі органи й органічні матеріали свиней використовують які донорські для лікування людей.

За останніми даними Держстату, в Україні зараз нараховується понад 7,3 млн свиней, або по одній свині на шістьох мешканців країни. Із цієї кількості понад 60% утримуються в приватних господарствах і близько 40% на великих свинофермах. Як бачимо, за таких обставин у перспективі українцям не доведеться страждати від недоїдання.

В. В.

✧ *Есть мнение*

Нет счастья большего...

Большинство людей настолько запрограммированы и находятся под таким мощным давлением общества, что в буквальном смысле слова оказались в ловушке и просто не в состоянии воспринимать мир иначе.

И выхода из создавшегося положения люди не видят — ведь они даже не подозревают, что их мироощущение искажено, мысли неправильны, а убеждения ложны. Вместо убеждений людям подсовывают заблуждения.

Я часто напоминаю людям о том, как священники-иезуиты заставляли Джордано Бруно отказаться от «ереси» о том, что Земля вращается, «потому что никто из людей этого не чувствует». Они требовали от Джордано Бруно отвергнуть мысль о том, что Земля круглая — иначе «мы все бы с нее попадали». Они заявляли, что «каждый человек видит, как Солнце поднимается на Востоке и заходит на Западе, а Земля — неподвижна, и это очевидно всем!». Ради принципа верности своей убежденности в истине Джордано Бруно пошел на костер.

Жозефина Уолл. Bubble flower

Оказывается, что «очевидное» не всегда истинное. Когда люди после употребления спиртных напитков получают эйфорию или удовольствие, то «после — не значит от». Многим и в голову не приходит, что их убеждения могут быть ошибочными. Они даже не понимают, что это и есть их убеждения. Хотя на самом деле — это их заблуждения.

Так, думая и помня о том, что они получали после выпивки, люди были уверены, что все это удовольствие — от спиртного. На самом деле спиртное, растворяя мозговые клетки, высвобождают внутриклеточный гормон радости — эндорфин, как бы для отвлечения внимания человека на получение удовольствия, а при этом мозговая клетка растворяется в спирте и в растворенном виде поступает на питание других нервных клеток мозга — в глубине мозга — предположительно в так называемый центр удовольствия, по типу «каннибализма», который в природе никто не отменял.

Выпивка превращает людей в баранов, которые «не знают, что их выращивают на шашлык». Как остальные бараны, присутствуют при разделывании на шашлык их собрата и не думают, что такая участь ждет их всех. Так пьющие, узнавая о том, что один из их собутыльников попал в больницу с белой горячкой, а кто-то уже умер от «паленки», думают, что «это водка такая сейчас делается», не понимая, что все сгорят быстрее от чистого медицинского спирта. Таким образом, «удовольствие после» спиртного совсем не значит «от».

Считается, что главная причина страданий заключается в том, что люди всеми силами стремятся получить то, чего у них нет, и не ценят то, что у них есть. Счастливым или несчастным человека делает не окружающий мир, а его мысли. Человек, который боится избавиться от СВОЕГО кошмара прежде всего потому, что этот кошмар — единственно известный ему мир. Кажется, что в этом мире жить невозможно. Но больше — негде!

Людям только кажется, что они сами определяют свои приоритеты в жизни, свои вкусы и симпатии, однако: родители, общество, ЗНАКОМЫЕ, культура, религия, прошлый опыт — вот кто составлял команды для внутреннего биокомпьютера людей. Очень важно использовать имеющиеся СВОИ возможности решать свои проблемы, все более и более полагаясь на самих себя, и важно укрепить в людях то, что дано им от природы. Каждому свыше заложено все для возможности выжить, надо только прекратить уничтожать то, что предоставлено людям для развития и радости достижений.

Вся ценность отношений заключается в существовании другой точки зрения. Одинаковость не есть согласие; однообразие не есть единство. Единство (или согласие) — это взаимодополняемость, а не одинаковость. А выпивка всех пьющих выравнивает за счет оболванивания пьющих, уничтожая уникальность каждого.

Я предлагаю обрести «второе рождение» после кодирования, а фактически вернуться в свое природное состояние, которое запланировано природой. Трезвость – это замысел Божий. Если многие возвращаются в свое природное состояние, благополучно приспосабливаются к трудностям жизни и справляются со своей проблемой, то и все другие имеют шанс справиться со своей проблемой.

Бог дал нам не только веки, чтобы не смотреть на то, что нам не нравится, но Он дал глаза, чтобы видеть причины и следствия своих поступков. Но главное – Бог дал людям ум, чтобы человек был в состоянии понять, что чем дальше он идет по разрушительному пути, тем страшнее разрушения.

Призываю вас к прозрению!

Вячеслав ШПАЧЕНКО, нарколог

Дорогі читачі!

У 2017 році «Трибуна трудящих» відзначила ювілей. Більше 80 років тому вийшов перший випуск нашої газети. Відтоді багато що змінилося. Проте, як і раніше, основним чинником, який визначає рівень популярності видання, залишається довіра і зацікавленість читачів. Тому сьогодні ми пропонуємо Вам відповісти на запитання, які дозволять максимально покращити нашу газету для тих, хто вже її читає, і з вашою допомогою отримати нових читачів. Разом ми зробимо «Трибуну трудящих» ще цікавішою і популярнішою у 2018 році.

АНКЕТА ЧИТАЧА ГАЗЕТИ

Ваше ім'я _____

У якому населеному пункті проживаєте _____

1. Ваш вік: _____

2. Освіта:

- ☐ *Незакінчена середня*
- ☐ *Середня*
- ☐ *Середня спеціальна*
- ☐ *Вища або незакінчена вища*

3. Вкажіть, будь ласка, Ваш соціальний статус:

- ☐ *Учень, студент*
- ☐ *Робітник*
- ☐ *Службовець*
- ☐ *Керівник*
- ☐ *Підприємець*
- ☐ *Пенсіонер*

Інше _____

4. Як давно Ви читаєте нашу газету? _____

5. Яким чином потрапляє до Вас «Трибуна трудящих»?

- ☐ *За передплатою*
- ☐ *Беру у знайомих*
- ☐ *Читаю в бібліотеці*

Інше _____

6. Чому Ви віддаєте перевагу газеті «Трибуна трудящих»?

- ☐ *За звичкою*
- ☐ *Подобаються дизайн та наповненість газети*
- ☐ *Влаштовує ціна*

Інше _____

7. Які рубрики, на Вашу думку, найцікавіші?

_____

_____

_____

8. Які публікації запам'яталися Вам найбільше?

_____

_____

_____

9. Що б Ви хотіли додати або змінити в «Трибуні трудящих»? Чи потрібна в газеті ТВ-програма?

_____

_____

_____

10. Які ще видання Ви читаєте?

_____

11. Чи користуєтеся Ви нашим сайтом www.tribune.com.ua?

☐ *Так* ☐ *Ні*

12. Скільки членів сім'ї читає разом з Вами нашу газету?

_____

Дякуємо за участь в опитуванні!

Заповнену анкету вишліть, будь ласка, на адресу нашої редакції звичайною поштою або сфотографуйте та надішліть на електронну адресу.

Адреса редакції: *вул. Євгена Котляра, 4, м. Харків, 61052*

E-mail: Tribuna2017@ukr.net

✧ *Освітня реформа*

ВЧИТЕЛЬКО МОЯ, ЗОРЕ СВІТАНКОВА…

В Україні стартувала освітня реформа. Як відомо, президент Петро Порошенко підписав закон «Про освіту», який уже набув чинності. Головними завданнями реформи має стати перехід на 12-річку і впровадження профільного навчання, але окрема роль у трансформації освіти відведена вчителям. Центр громадського моніторингу та контролю проаналізував, які саме зміни чекатимуть педагогів після реформи.

Збільшення зарплат: коли і на скільки?

Посадовий оклад педагога без категорії у грудні 2016 року складав 2149-2309 грн, а з січня 2017 року сягнув 2912-3152 грн. Але навіть після перегляду вчительських зарплат заробіток українських педагогів залишається одним із найнижчих у Європі. Для порівняння, польські колеги в перерахунку на гривні отримують 12,5 тис. на місяць, а чеські — близько 23 тис. Саме тому одним із нагальних завдань реформи є підвищення заробітної плати та престижу професії з початку 2018 року.

Новий закон визначає посадовий оклад педагога найнижчої категорії в обсязі не менше чотирьох прожиткових мінімумів. Таким чином, мінімальна заробітна платня вчителя повинна дорівнювати 6496 грн (сьогодні прожитковий мінімум складає 1624 гривні). Закон також зараховує до заробітної плати надбавки за вислугу років в обсязі: понад три роки — 10%, понад 10 років — 20%, понад 20 років — 30% посадового окладу. За словами міністра освіти і науки Лілії Гриневич, підвищення мінімальної зарплати вчителя вартуватиме державі додатково близько 67,9 млрд грн. Враховуючи економічну ситуацію, підвищення зарплати вчителя буде проводитися поетапно з 2018 до 2023 року.

— Реформа може відбутись тільки тоді, коли ми інвестуємо в наших освітян. І я про це говорила на всіх щаблях влади — на найвищих, у Кабінеті Міністрів. Тому що не можна вимагати підвищення кваліфікації, нових методів викладання, реалізації академічної свободи, якщо ми не інвестуємо в нашого вчителя і нашого викладача, — зауважила нещодавно міністр освіти і науки Лілія Гриневич.

Перший клас — нові стандарти

З вересня 2018 року всі першокласники навчатимуться за новим Держстандартом початкової освіти. Його сутність — визнання талантів кожної дитини, більше інтерактиву для учнів та свободи для вчителів. У стандарті неодноразово вказується, що дитина має ставити запитання, а не лише відповідати вчителю, аналізувати інформацію та сумніватися. Згідно з новими вимогами, вчителі не будуть замкнені у жорстких часових і тематичних рамках. Вчителі матимуть можливість як використовувати модельні навчальні програми, так і будувати власні. Педагог зможе сам регулювати кількість годин та структуру кожної теми залежно від потреб класу.

Окрім програм, зміни торкнуться і методики викладання. Наприклад, вчитель може взяти цікаву для дітей тему і виокремити з неї проблемні ситуації. Скажімо, «За скільки часу Супермен може дістатися з одного будинку до іншого, аби допомогти дівчинці?» або «Напишіть листа Супермену». Таким чином, у дітей розвиватимуться навички з читання і письма, але через ігровий підхід це відбуватиметься набагато ефективніше.

Новий підхід до викладання означає, що понад 20 тисяч учителів молодших класів, які будуть навчати першокласників у 2018-2019 навчальному році, повинні пройти дистанційні та очні курси підготовки. Головним двигуном перепідготовки вчителів стануть інститути післядипломної педагогічної освіти.

«У 2018 році 520 мільйонів гривень у державному бюджеті будуть виділені на підвищення кваліфікації вчителів, які навчатимуть першокласників нової української школи по всій Україні», — запевнив Президент Петро Порошенко під час робочої поїздки в Донецьку область.

Слідом за агентами змін

Звісно, підвищувати кваліфікацію доведеться не лише вчителям початкової школи. Оскільки реформа освіти буде впроваджуватись поступово, вчителі старшої школи мають більше часу, аби підготуватися та засвоїти нові програми та методики. Нові стандарти базової середньої освіти почнуть діяти з 1 вересня 2022 року, а для профільної середньої освіти — з 1 вересня 2027 року.

Експерти з питань освіти Реанімаційного пакету реформ стверджують, що якщо вчителі хочуть бути конкурентними в системі освіти, вони змушені вчитися і змінюватися. Надзвичайно важливо швидко реагувати на численні виклики, пов'язані з паралельними реформами в багатьох інших сферах, економічними проблемами, новими технологіями, глобалізацією освітнього простору.

У МОН зауважують, що системі потрібні так звані «агенти змін», якими є самі вчителі. Власне для тих, хто бажає вчитися, МОН пропонує нововведення у вигляді добровільної сертифікації. Це, фактично, зовнішнє оцінювання вчителів за різними параметрами: як знання предмету, так і вміння працювати з дітьми. Складатиметься сертифікація з двох частин: теоретичної, що містить питання, пов'язані з психологією, методикою викладання, зі знанням предмета, та практичної, що базуватиметься на оцінці роботи вчителя за допомогою його колег, адміністрації школи та батьків.

Педагоги, які успішно пройшли сертифікацію, отримуватимуть додаткову надбавку до заробітної плати — 20% від посадового окладу протягом 3 років дії сертифікату. Натомість сертифіковані вчителі повинні будуть ділитися своїм досвідом із колегами. У своїх учительських колективах вони будуть проводити тренінги про нові технології навчання.

Шкільна реформа вимагає ретельного планування й усвідомлення того, чи вистачить сил і ресурсів, щоб все це втілити в життя. Але важливо пам'ятати, що основним важелем реалізації реформи є ставлення до неї самих вчителів.

Центр громадського моніторингу та контролю

✧ *Знову про ЗНО–2018*

Стартувала «пробна» реєстрація

Навесні, 24 та 31 березня 2018 року для всіх охочих ознайомитися з процедурою ЗНО проводиться пробне зовнішнє незалежне оцінювання.

З 9 до 31 січня 2018 року на сайті Харківського регіонального центру оцінювання якості освіти (http://zno-kharkiv.org.ua) у розділі «Пробне ЗНО» відбудеться реєстрація на пробне ЗНО для мешканців Полтавської, Сумської та Харківської областей.

У разі одночасного проведення пробного ЗНО з декількох навчальних предметів особа може зареєструватися для складання тесту лише з одного із цих навчальних предметів.

Реєстрація для участі в пробному ЗНО вважається завершеною після надходження коштів для оплати послуг із проведення пробного ЗНО на рахунок, зазначений у реквізитах, що формуються одночасно з реєстраційною заявою.

Вартість одного пробного тесту у 2018 році для учасників порівняно з 2017 роком не змінилась і складає 129 гривень (по Харківському РЦОЯО).

Учасники пробного ЗНО з іноземних мов зможуть пройти процедуру тестування з цього предмета з аудіюванням.

Основні кроки для реєстрації на пробне ЗНО:

1) Ознайомитися з Положенням про пробне зовнішнє незалежне оцінювання.

2) Сформувати реєстраційну заяву за допомогою спеціального сервісу, вказавши такі дані: прізвище, ім'я, по батькові, дата народження, місце проживання, контактний телефон, електронна адреса, категорію випускника (випускник поточного року, учень (слухач, студент) професійно-технічного, вищого навчального закладу I-II р. акред., випускник минулих років), перелік навчальних предметів із зазначенням мови, якою особа бажає отримати завдання пробного тесту, обрати із запропонованого переліку населений пункт, де особа буде проходити пробне ЗНО;

3) заповнити всі поля електронної форми, отримати персональний пароль і код (зберегти!) до «Особистого кабінету учасника пробного ЗНО»;

4) зайти на сторінку «Особистий кабінет учасника пробного ЗНО» роздрукувати реквізити для оплати кожного замовленого предмету окремо та реєстраційну заяву;

5) оформити реєстраційну заяву та надіслати поштою до ХРЦОЯО;

6) оплатити послугу з проведення пробного ЗНО протягом 3-х робочих днів із дня електронної реєстрації (квитанцію зберігати в себе), але не пізніше трьох робочих з останнього дня визначеного строку реєстрації;

7) перевірити стан надходження оплати та реєстраційної заяви на сторінці «Особистий кабінет учасника пробного ЗНО» через 10 робочих днів з дня оплати та відправки реєстраційної заяви.

8) самостійно роздрукувати запрошення на пробне ЗНО з 1 березня 2018 року зі сторінки «Особистий кабінет учасника пробного ЗНО».

Участь у пробному ЗНО є добровільною. Результати пробного ЗНО не використовуються для оцінювання рівня навчальних досягнень учнів та для конкурсного відбору до ВНЗ.

Додаткова інформація з питань ЗНО: Якушева Олена Сергіївна, спеціаліст по зв'язкам з громадськістю (057) 705-07-37, 097-83-23-496.

Харківський регіональний центр оцінювання якості освіти

✧ *Історичний практикум*

КРАЩЕ ПІЗНАТИ РІДНИЙ КРАЙ

Дорога «Трибунка»! Ще навчаючись у Липецькій школі, я із задоволенням перечитувала ваше видання у підшивці сільської бібліотеки. Мене постійно цікавила історія рідного краю, тому краєзнавчі, дослідницькі та історичні матеріали завжди були до вподоби. Не випадково я вирішила вступити на історичний факультет ХНУ ім. В. Н. Каразіна, де навчаюся на третьому курсі. От взялася за реферат, який присвячується дослідженню історії мого рідного Харківського району.

Скажу відверто, для підготовки використала й кілька краєзнавчих публікацій різних років із газети «Трибуна трудящих». Можливо, у редакції є ще якісь нариси про найдавніші поселення на території теперішнього Харківського району, про знамениті постаті земляків? Із задоволенням почитаю щось новеньке.

Ольга ТРАВІНА

Про великі поселення тисячолітньої давнини на території нашого району розповідають історичні джерела та археологічні розкопки. Найвідоміші з цих поселень — літописне місто Донець поблизу сучасної Покотилівки, Хорошівське городище, «Хом'якова могила» на околиці Пісочина та скіфські поселення біля Коротича, Рай-Оленівки, Водяного, Люботина...

Здавна головним багатством нашої землі були та зостаються люди!

Мальовнича краса нашої землі приваблювала видатного українського просвітника — мандрівного філософа Григорія Сковороду. Саме в Бабаях були написані 15 із 30 байок «Басен Харьковских».

Одним із перших Харківських полковників був Іван Дмитрович Сірко — славний отаман війська козацького, непереможний воїн, родина якого мешкала в Артемівській слободі.

Борисівська земля подарувала світові великого археолога, історика, етнографа, письменника — Дмитра Івановича Яворницького, який увійшов в історію як літописець українського козацтва.

Донецьке городище (реконструкція)

Борис Дмитрович Грінченко — письменник, педагог, мовознавець народився на хуторі Вільхів Яр поблизу Руських Тишків.

Чарівні звуки української бандури у виконанні Гната Хоткевича були знані по всій Україні, а на його книжках виховувалося не одне покоління українців.

Протягом півстоліття маєток в селі Нескучне служив джерелом натхнення для діяльності художників та архітекторів сім'ї Лансере-Бенуа-Серебрякових, художні твори яких прикрашають галереї кращих музеїв світу.

Таємниці давньої цивілізації розкрилися лише видатному історику і етнографу, доктору історичних наук Юрію Валентиновичу Кнорозову, який першим у світовій науці розгадав таємницю писемності майя.

В одній з найстаріших шкіл Харківського повіту, Липецькій школі №2, старшим вчителем був Петро Васильович Щепкін, який пропрацював на ниві освіти майже 50 років і першим отримав почесне звання заслуженого вчителя УРСР. Й понині Липецька ЗОШ, яка побудована з ініціативи Петра Васильовича та частково за його власні кошти, з гордістю носить ім'я Щепкіна.

З першої половини XIX століття починає інтенсивно розвиватися сільське господарство та промисловість. Підприємства Харківського повіту впевнено витримували конкурентні змагання, їх продукція стала відомою далеко за межами Слобожанщини. Линули до неба голоси церковних дзвонів, виготовлених на заводах Рижова. Працювала паперова фабрика в селі Рогань. Посуд Будянської «Ново-Харківської фабрики Кузнєцова» прикрашає найцінніші колекції музеїв світу. Завод, на якому на початку XX століття працювало 1,5 тисячі робітників, став постачальником вишуканого фарфорового посуду до Імператорського двору.

Одним з найбільших підприємств повіту став криштально-скляний завод Борткевича, який у 1904 році одержав назву Мереф'янського склозаводу. Всього у повіті наприкінці XIX ст. діяло 62 підприємства.

✧ *Цікаво знати*

Звідки назва?

Шановна редакція!

Вашу газету я передплачую вже понад 3 роки. Мені цікаво перечитувати кожний випуск видання, дізнаючись про щось нове й захопливе. Нещодавно побувала з друзями у селищі Буди й дізналася, що це один із найстаріших населених пунктів на Харківщині. Не могли б ви в газеті розповісти про те, звідки походить назва цього селища? Мабуть, про це буде цікаво почитати не лише мені одній...

Віра ПОТЕРАЙЛО, м. Харків

Так, дійсно, Буди існують вже близько трьох з половиною століть. Селище засноване у 1674 році. Назва «Буди» зберігає в собі багато загадок. Так, харківський історик, професор А. Г. Слюсарський повідомляє, що на Слобожанщині в XVII-XVIII ст. виникли «буди», тобто виробництво по виготовленню дьогтю, смольчуги, поташі, скла. Цей же історик у своїй праці «Соціально-економічний розвиток Слобожанщини» стверджує, що в 1710 р. у Будах функціонувало виробництво скла «буда скляна». Там же автор вказує, що в 70-80-х р. XVII ст. Буди виникли у володіннях харківського полковника Г. Донця.

Залізничний вокзал у Будах — пам'ятка дерев'яної архітектури XIX ст.

На початку XVIII ст. землі селища належали поручику князю Я. Крапоткіну. У 1785 р. Будами володіє поміщик П. Щербінін. В оточенні прекрасної природи в селищі були розкинуті маєтки поміщиків Голоцуцьких, Рожковських, Путівських, їм належали всі ліси округи. Вони ж почали заселяти село кріпосними сім'ями. Всі ці факти ретельно збиралися й підбиралися для стендів, що розповідають про віхи історії населеного пункту.

Інтенсивне заселення Буд почалося з розвитком промисловості. У 1880 р. була побудована залізниця Мерефа-Буди-Люботин. У 1887 р. була заснована монополістом М. С. Кузнєцовим Будянська фарфоро-фаянсова фабрика. Підприємство, на жаль, вже не працює, але до цього часу залишається справжнім брендом старовинного населеного пункту.

✧ *Духовність*

ХРАМ БІЛЯ ОЗЕРА

«Відомо, що Архангело-Михайлівська церква у селищі Бабаї має непросту, але надзвичайно цікаву історію. На Слобожанщині це один із найдавніших храмів, який протягом усього періоду свого існування мав кілька культових споруд. Але новозведений, надзвичайно гарний Архангело-Михайлівський храм біля озера обабіч Мереф'янського шосе, споруджено не на історичному місці. Не могли б ви розповісти про те, чому так сталося? Чому не відродили первинний храм у Бабаях?»

Михайло ДУДНИК, Карачівка

Ця церква прийшла до нас із глибини віків. Вона, наче птаха-фенікс, то з'являлася, то зникала на території древньої бабаївської землі, яка пам'ятає дивовижні слов'янські бувальщини, легендарні літописні міста-фортеці, постаті геніальних особистостей.

Перший дерев'яний храм во ім'я Архангела Михайла, за деякими архівними документами, було зведено близько 1650 року.

Тоді ще не було навіть назви невеликого поселення на березі річки Уди, а назва культової споруди вже була. Московське поселення на території нинішніх Бабаїв почалося ще в 1643 році — задовго до заснування міста Харкова. Цю землю віддали, з високого царського дозволу, чугуївським боярським дітям, які лише в 1658 році перейшли на службу харківську. Найвідоміший із них — Федір Климентьєв Бабай, по прізвищу якого й нарекли хутір.

До 1653 року в грамотах і тодішніх офіційних документах «село Архангельське, Бабаї тож».

Невелика дерев'яна церква існувала тут аж до 1784 року, поки новий власник Бабаїв Петро Андрійович Щербінін спорудив гарну кам'яну церкву (закладена 12 травня 1782 р.). Він був першим цегляним храмом у Харківському повіті. Ця чудова церква зводилася під керівництвом губернського архітектора П. А. Ярославського, а за основу будови взяли проект лютеранської церкви Святої Анни в Санкт-Петербурзі, побудованої в 1779 році знаменитим архітектором Фельт'єном.

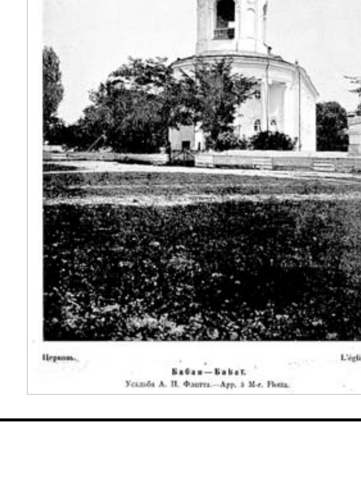

Якщо говорити про іконостас культової споруди в Бабаях, то, за багатьма історичними документами, він був надзвичайної краси — одним із найкращих в окрузі, і за оригінальністю й майстерністю перевершував навіть іконостаси харківських храмів.

Архангело-Михайлівський храм відігравав надзвичайно важливу роль у духовному, просвітницькому і культурному житті регіону.

Новітня його історія розпочалася за часів незалежності України, коли місцева релігійна громада вирішила відновити свою духовну святиню.

Поступово, з Божою допомогою, у Бабаях вдалося відбудувати величаву Свято-Архангело-Михайлівську церкву. Її зведено не в центрі населеного пункту, де стару церкву було повністю зруйновано, а в надзвичайно гарному місці, край лісу, на горі, над плесом мальовничого озера.

— Ми з Олександром Васильовичем Морозом їздили по селищу, підшукуючи підходяще місце для нового храму, — розповідає настоятель Свято-Архангело-Михайлівського храму отець Богдан. — Спочатку розглядали варіант спорудження культової споруди в районі «старих Бабаїв», а коли вже поверталися до автотраси Харків-Сімферополь, я подивився на гору над озером і мені наче проблиснуло й осяяло свідомість — саме тут повинен бути новий храм... На тому й порішили, і поїхали за благословінням митрополита Никодима (нині покійного)...

Будівництво велося поступово. Спочатку ввели в експлуатацію й освятили нижній храм, потім верхній. Великою радістю для всіх було зведення на церкву центрального купола й встановлення хреста. Шатровий купол-вежу вже звели й над дзвіницею. Всередині зараз проводяться оздоблювальні роботи.

Вже зрозуміло, що новий Свято-Архангело-Михайлівський храм у Бабаях виглядає дуже величаво, набагато краще й урочистіше, ніж культова споруда, зведена за часів Петра Щербініна.

Усередині храм розписують фресками, встановили новий іконостас. Облаштовується поступово й церковний двір з відповідними спорудами — приміщенням для недільної школи, трапезною, коморою тощо. Словом, відроджена бабаївська перлина гідна духовної спадщини цього благодатного краю.

Сторінку підготував Василь ЧИГРИН

✧ *У світлі рампи*

Маестро Сорочук

Заслужений діяч мистецтв України Ярослав Ярославович Сорочук вже майже 40 років служить у Харківському академічному театрі музичної комедії, спочатку був головним хормейстером, потім головним дириґентом. Свою професійну діяльність він розпочинав вчителем музики та співу в Перевалівській середній школі, потім був керівником хору Полтавського хлібокомбінату, керівником гуртка художньої самодіяльності Харківського воєнного авіатехнічного училища, викладачем кафедри Харківського державного інституту культури (зараз академія культури). 2 січня 2018 року він відсвяткував 70-річчя з дня народження та 50 років творчої діяльності.

Ярослав Ярославович Сорочук — ціла епоха в дириґентському мистецтві театру музичної комедії.

Маестро володіє яскраво вираженою творчою індивідуальністю: прагнення до барвистості, образотворчості і динамічності поєднуються з глибиною і масштабністю інтерпретаторських концепцій. Йому в рівній мірі вдавалося тлумачення класичної та сучасної театральної музики.

Кожен його виступ — єдиний у своєму роді урок художньої вимогливості і дириґентської техніки. Його ім'я вже зараз належить до області міфів.

Творчу манеру Ярослава Сорочука характеризують простота, ясність, точний, вивірений жест, що нерозривно пов'язаний з акуратністю і аналітичністю. Під час репетиційного процесу, відчуваючи стиль композитора, Ярослав Сорочук щоразу намагається поліпшити звучання партитури завдяки ґрунтовному опрацюванню матеріалу та шліфуванню окремих елементів з оркестром, хором, солістами. За допомогою музики, він поступово розкриває образну сторону персонажів, яскраво виявляє їхні характери.

Постать Ярослава Сорочука стала символом відданості мистецтву театру музичної комедії, він є справжнім лицарем музики, що не знає компромісів у своєму прагненні досягти ідеалу. У його репертуарі понад 50 різних за стилем та жанровим напрямком вистав: оперети, мюзикли, музичні комедії. Серед них — яскраві зразки вітчизняних та зарубіжних творів: «Сватання на Гончарівці» К. Стеценко, «Сорочинський ярмарок» О. Рябова, «Ніч у Венеції» Й. Штрауса, «Моя прекрасна леді» Ф. Лоу, «Ґраф Люксембурґ» Ф. Леґара, «Принцеса цирку» І. Кальмана, «Весела вдова» Ф. Леґара, «Орфей у пеклі» Ж. Оффенбаха, «Бабин бунт» Є. Птічкіна, «Котигорошко» М. Стецюна, «Таємниця Дон Жуана» М. Самойлова, «Циганський барон» Й. Штрауса, «Витівки Хануми» Г. Канчелі... Маестро є одним з ініціаторів створення тематичних репертуарних концертів: «Віват, Кальман!», «Всі секрети оперети», «Музичні барви України», «Від оперети до мюзиклу»...

Діяльність Ярослава Сорочука вражає насамперед своєю різноманітністю. Він бере активну участь у благодійних заходах і шефських концертах та виставах. Як музичний керівник, піклується про діяльність Народного театру Дергачівського районного будинку культури. Проводить велику роботу з підготовки молодих виконавців української та естрадної пісні, як голова журі міжнародного фестивалю «Музи і діти».

Велика майстерність, глибоке знання світової музичної культури, наполегливість та дириґентський талант висувають маестро в ряд найкращих працівників театру. Своєю творчістю Ярослав Ярославович Сорочук зробив вагомий внесок у справу розвитку музично-театрального мистецтва України.

Від колективу театру, вітаємо маестро Ярослава Ярославовича Сорочука з ювілеєм. Бажаємо міцного здоров'я та ще багато нових прем'єр.

Алла ПРИХОЖАЄВА,
керівник літературно-драматургічної частини Харківського академічного театру музичної комедії

✧ *Анонс*

Бабаї — таємний зойк прадавніх пагорбів

Художня галерея ім. Г. Семирадського презентує проект Євгена Світличного «Великий перевіз». Перебуваючи влітку 2016 року у Великому Перевозі, що на Полтавщині, Євген Світличний створив поліптик, у якому зафіксував свої враження від цього унікального природного і духовного осередку. Згодом, у Харкові він звернувся до власної історії, пов'язаної з селищем Бабаї, що на Харківщині. Діалог, що виник, і став темою виставки, яка отримала назву «Великий перевіз».

Селище Великий Перевіз, Полтавська область. Літо 2016 рік. «Стоїть гора висока...» Внизу річка Псьол. Це майже Стікс. Тебе перевозять... Але ця гора — центр Земної кулі, куди не повезуть — ти все одно залишаєшся в центрі зеленої кулі. На цій горі можна жити вічно.

Селище Бабаї, Харківська область. Бабаї — це таємний зойк прадавніх пагорбів, що віддзеркалюються в повільних водах річки Удай. У дзеркалі Удая постають зачаровані велетенські примари скульптур-бабаїв, що торкаються головами неба, а ногами глибинних таємниць вічності.

Північний корпус ХНУ ім. В. Н. Каразіна (вхід збоку будівлі Держпрому) Вт-Сб: 12.00-18.00, вхід вільний.

✧ *Народна творчість*

ДИВО-КВІТКА ОЖИВА...

Люди, які небайдужі до краси свого оточення, з давніх-давен розписують стіни свого житла, а наразі стало у тренді розписувати фасади приватних будинків та багатоповерхівок у Європі, а це, крім України, Польща, Німеччина, Чехія, Словенія... Між різного виду розпису особливою красою виділяється петриківський розпис, недарма ЮНЕСКО у 2013 році його внесла в репрезентативний Перелік нематеріальної спадщини України.

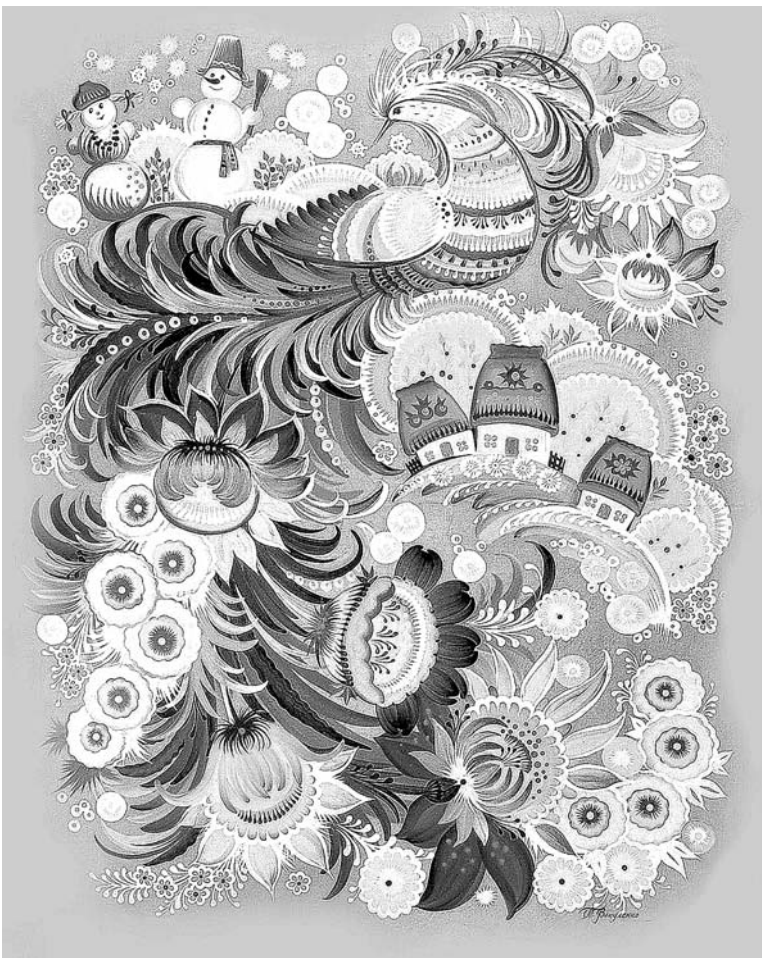

У нашому місті цей вид декоративно-ужиткового мистецтва успішно розвиває родина Олександра та Тамари Вакуленків, заслужених майстрів народного мистецтва України, які регулярно проводять майстер-класи та виставки робіт, як власних, так і своїх учнів, за звичаєм, у Центрі культури і мистецтв, що розташований на вул. Пушкінській, 62.

На їх останню виставку послухати доповідь Тамари Вакуленко, поспілкуватися з майстрами, і, найголовніше, насолодитися загадковим світом петриківського розпису на панно, на сувенірній продукції: кераміці, сумках, футболках... прийшли пересічні жителі, поміж яких була учениця Тамари Олексіївни психолог Олена Никулина-Федорова, керівник дитячого гуртка «Микола чудотворець» Жанна Наумова...

Слідом пройшов семінар-практикум «Петриківський розпис — традиції та сучасність» для керівників гуртків та майстрів Харківської області, учасники яких отримали відповідні сертифікати. Відкрила захід замдиректора Любов Миколаївна Мякіннікова. Тамара Вакуленко презентувала за допомогою мультимедійних засобів творчу діяльність своєї родини, розповіла свої враження від культури Японії, де вона була у відрядженні, і позитивне враження японців від краси петриківського розпису. Вона зробила акцент на його особливості.

Яскравим було райдужне дефіле манекенниць у сукнях з авторським розписом їх доньки, дизайнера по тканині Олесі Вакуленко, яка отримала звання лауреата на конкурсі в Астані. Олеся, зокрема, барвисто і соковито пояснила символіку своїх композицій у вигляді світового Дерева-життя з птахами-кониками, поділилась планами на майбутнє. Хоча першими її вчителями були, ясна річ, відомі батьки-художники, але, навчаючись у Харківській державній академії дизайну і мистецтв, вона здобула власний стиль, який відчувається в її творах.

Олександр Вакуленко розповів про використання декоративного розпису в архітектурі міста. Вони обидва з Тамарою брали участь у симпозіумах в Чигирині на козацькій Черкащині, і втілили свої дизайнерські проекти на стінах деяких тамтешніх будинків, у Спілці майстрів у Києві. Їх життєствердний розпис можна побачити навіть не виїжджаючи з Харкова: у галереї Генріха Семирадського, інтер'єрі автотранспортного технікуму, у внутрішньому дворику психоневрологічного відділення шпиталю тощо. Авторка бачила панно Вакуленків у музеї-майстерні Тараса Шевченка у Києві.

Світлана Кошель, учениця Тамари Олексіївни, підкреслила роль петриківського розпису у розвитку дитини. Вона виділила три моменти: духовне та естетичне виховання, розвиток пізнавального процесу, формування навичок.

Розвиток моторики впливає фізіологічно на розвиток мислення, мови. Дійсно, ці заняття формують також естетичний і художній смак, окомір, відчуття законів гармонії мистецтва, любов до природи, бережне ставлення до неї. Дитина відчуває себе творцем, що сприяє вибору діяльності у майбутньому. Діти із захватом виготовляють паперові закладки, розписують лінійки, шкатулки, заколки, акрилом малюють по склу, по тканині, на серветках. До речі, Світлана подарувала авторові петриківський розпис, що зробила на майстер-класі.

Провідний методист Центру Наталія Анучина презентувала книгу В. Завершинського «Олександр Опарій: Петриківські мотиви у мистецтві декоративного розпису», і, завершуючи виступи доповідачів, побажала успіхів і натхнення всім учасникам заходу.

Із задоволенням всі переглянули Різдвяну виставку і у нижньому залі, зокрема, оригінальні мандали Ірини Шегди, «Різдвяний танок» з ялинкою і козочками під нею Жанни Наумової. Варто відвідати виставку, яка може дати не тільки позитив, а й поштовх до власної творчості.

Тетяна КОСТОВА,
майстер народної творчості України

✧ *Культурний ренесанс*

ЧЕСТЬ ЗВЕЛИЧУВАТИ БЕЗЛЮДІВКУ!

Приміське селище Безлюдівка квітне просто на очах. Особливо насиченим і цікавим життям громада почала жити після того, як її очолив Микола Кузьмінов. Зараз у селищі створено сприятливі умови для розвитку культури, спорту, просвітництва, художньої самодіяльності. Тут існує чимало секцій, гуртків, творчих колективів, які своїми чудовими результатами та досягненнями, завжди яскравими й неповторними виступами звеличують Безлюдівку, постійно дають привід говорити про неї не лише на районному, а й на обласному рівні. Серед них: народний ансамбль «Сузір'я», танцювальний колектив «Азарт», гурток «Сучасна хореографія», рок-гурт «Ретро-стиль», дитячий ансамбль «Тоніка» та ін.

Не випадково газета «Трибуна трудящих» багато пише про події та поточні справи Безлюдівки, адже в населеному пункті постійно щось відбувається. Безлюдівські досягнення просто вражають, від них перехоплює подих, і навіть у сторонніх людей, пересічних читачів районки, виникає почуття гордості за звитяжні успіхи однієї з найкращих громад Харківського району.

А що вже казати про місцевих жителів. Всі вони пишаються тим, що живуть і працюють у Безлюдівці й також причетні до своєрідного культурного ренесансу в селищі. Скажімо, завідуючий Безлюдівським клубним закладом Василь Бойко (*на фото*) давно вже є не лише нашим постійним автором, а й справжнім

другом «Трибунки». Він багато розповідає на сторінках газети про новації в культурі, про разючі зміни в його культурному і громадському житті, про перемоги творчих колективів на ниві самодіяльного й прикладного мистецтва.

Василь ВАСИЛЕНКО

✧ *Долі людські*

ЛЕБІДЬ... ІЗ ЧЕРЕМУШНОЇ

Іван Ілліч Лебідь народився в селі Черемушна Валківського району Харківської області 28 грудня 1932 року в сім'ї звичайних селян. До 1941 року навчався в Черемушанській школі. Звістка про Другу світову війну припинила подальше навчання. За зброю взялися всі: селяни, робітники, інтелігенція — кращі сини і дочки своєї Батьківщини. Іван Ілліч розповідає «Трибунці» про свою тяжку долю й життєві перипетії.

Сергій Котихін та Іван Лебідь (праворуч)

Зі слів ветерана, у роки Другої світової війни його рідне село Черемушна було повністю окуповане німецькими загарбниками. У Черемушній та навколишніх селах діяв партизанський загін, який не давав спокою окупантам.

У воєнні роки батька було призвано до лав Червоної армії. Під Дніпропетровським він потрапив у німецький полон. До матері надійшла звістка про те, що її чоловік перебуває в німецькому полоні в місті Кривий Ріг. Двічі з Черемушної до Кривого Рогу мати ходила пішки з надією визволити батька з полону. Кожного разу вона просила німецьких офіцерів відпустити свого чоловіка. І останній похід був результативним. Їй довелося обманом, буквально з-під носа німецьких охоронців, викрасти полоненого чоловіка.

У селі Черемушному німці жили в будинках, які ще не встигли спалити. А звичайним селянам доводилося переховуватися в окопах. Особливо переховувалися чоловіки, яких німці зразу ж вбивали, якщо впіймають. Жінок та дітей німці ображали, але не вбивали.

З будинків, які стояли недалеко від окопів, в яких переховувалися люди, було чути невнятні пісні захмілівших окупантів. Одного ранку вони прийшли й до місцевих жителів. З одного окопу витягли батька, матір, самого хлопчика, з іншого, що був поруч — дядька, його дружину з дітьми, і разом з іншими селянами повели до лісу, де знаходився німецький штаб...

Іван Ілліч, переводячи подих, згадує далі:

— По дорозі до лісу мати мені прошепотіла: «Від батька ми нікуди навіть на крок не відійдемо. Будуть розстрілювати, то нехай заодно і нас. Все одно нам без нього не жити». І я, поглянувши матері в очі, зрозумів, що це все, ми йдемо помирати. Але гітлерівцям не вдалося нас розстріляти. У той момент, коли нас вели до лісу, міна впала прямо під ноги німецького офіцера, який йшов попереду нас. Німецький офіцер загинув відразу ж на місці, а ми залишилися живими. Чи таке співпадіння, чи доля, але ця міна врятувала наші життя...

Уже в 1943 році в Черемушній стали відчутні наступи Червоної армії на фашистських загарбників. Німці поспішно готувалися відступати. Важким і тернистим був шлях до цього світлого дня... Всі хати в селі були спалені, сільське населення було повністю розграбоване німецькими загарбниками.

Через півроку після звільнення з полону, батька знову було призвано до лав Червоної армії. Він служив у Харкові, брав активну участь у відбудові мостів міста. У 1977 році батько помер.

Багато різних злочинів на совісті фашистських катів та їх поплічників, що вони скоїли в часи окупації. Досі про це пам'ятають корінні жителі Черемушної. Не минуло лихо й нашої сім'ї. Відступаючі окупанти вщент спалили нашу хату і всі забудови, що були в дворі. Забрали все, що роками наживали мої батьки, не залишили навіть шматка хліба. Зранена і спалена земля з нетерпінням чекала дбайливих господарських рук...

Перші повоєнні роки згуртували всю громаду. Байдужих не було. Навіть малі діти працювали в полі. Іван Лебідь з ранніх років працював в колгоспі села Черемушна: пас корів, був погоничем коней у жатці, збирав колоски, працював на різних сільськогосподарських роботах.

У 1949 році сім'я переїхала на постійне місце проживання до міста Люботина. Тут Іван Лебідь і продовжив навчання у школі.

У лавах армії довелося служити в морфлоті поблизу Кронштадта. При проходженні чергового медичного огляду, медичною комісією був визнаний непридатним для подальшої служби. Іван Лебідь був переведений на будівництво до міста Ленінград.

Після закінчення військової служби понад 20 років відпрацював на Харківському турбінному заводі машиністом тепловоза. У Люботині працював електриком та радистом Люботинського радіовузла. Загальний стаж роботи — 36 років. Іван Ілліч — ветеран праці, разом з дружиною Галиною Марківною виховали двох дітей, мають двох онуків.

Голова Люботинської ветеранської організації Сергій Іванович Котихін від імені Люботинського міського голови Леоніда Івановича Лазуренка та від імені Ради ветеранів України м. Люботина щиро привітав Івана Ілліча з 85-річним ювілеєм. Побажав міцного здоров'я, невичерпної життєвої енергії, щастя та оптимізму. «Хай збудуться Ваші мрії, задуми і сподівання, а бадьорість духу, добрий настрій і життєва наснага залишається з Вами на довгі роки!» — побажав Сергій Іванович.

Микола ПАРХОМЕНКО,
керівник прес-центру РОВ
м. Люботина

✧ *До відома®*

Заява про наміри

Служба автомобільних доріг у Харківській області (адреса: вул. Ахсарова, 2, м. Харків, 61202, тел. (057) 336-83-28, (057) 336-73-39, kh_press@ukravtodor.gov.ua) **повідомляє про наміри будівництва транспортної розв'язки** на автомобільній дорозі державного значення М-03 Київ-Харків-Довжанський (на Ростов-на-Дону), км 462+000 в Харківському районі, Харківської області згідно зі зміною та доповненням до завдання на роектування №20-1/09 від 27.05.2009 р. Будівництво транспортної розв'язки дасть можливість при значному рості інтенсивності руху в майбутньому, зменшити кількість дорожньо-транспортних пригод в місці примикання дороги державного значення М-29 Харків-Красноград-Перещепине (М-18) до автомобільної дороги держаного значення М-03 Київ-Харків-Довжанський (на Ростов-на-Дону), км 462+000, поліпшити комфорт проїзду і швидкість; вдосконалити транспортну інфраструктуру Харківської області та підвищити рівні екологічної та дорожньої безпеки. Технічні і технологічні дані транспортної розв'язки: Клас розв'язки – І, з перехідно-швидкісними смугами на дорогах, що перетинаються. Ширину проїзної части на з'їздах — 7,0 м. Категорія доріг, що перетинають І-б — ІІ, на перспективу І-а — І-а. Передбачені варіанти схеми транспортної розв'язки та конструкції дорожнього одягу. Проектні рішення розробляються відповідно до вимог ДБН, санітарно-гігієнічних норм та правил, та забезпечують виконання охоронних, відновлювальних і захисних заходів. Будівництво об'єкта буде супроводжуватись впливом на атмосферне повітря відпрацьованих газів від будівельних машин та автотранспорту. Основними видами впливу на компоненти природного середовища під час експлуатації транспортної розв'язки є забруднення навколишнього середовища викидами відпрацьованих газів двигунів автомобілів, шумове навантаження. Проектні рішення щодо будівництва транспортної розв'язки передбачають комплекс заходів із захисту навколишнього середовища. На всіх етапах будівництва та експлуатації відсутні джерела, які впливають на клімат та мікроклімат. Процес поводження з відходами, що утворяться в період будівництва та експлуатації об'єкту, включає в себе наступні етапи: накопичення та тимчасове зберігання, транспортування, переробку (знешкодження, утилізація, використання в якості вторинної сировини) або захоронення відповідно до вимог Закону України «Про відходи». В період експлуатації транспортної розв'язки будуть укладені необхідні договори з організаціями, що володіють ліцензією на подальше розміщення відходів.

Пропозиції та зауваження просимо направляти протягом 30 днів з дати публікації за адресою: 61202, м. Харків, вул. Ахсарова, 2, Служба автомобільних доріг Харківській області, тел. (057) 336-83-28, (057) 336-73-39, kh_press@ukravtodor.gov.ua.

Громадські обговорення проекту відбуватимуться в приміщенні Служби автомобільних доріг у Харківській області через 30 днів після публікації в ЗМІ.

Особа, яка здійснює зв'язок з подачі питань та пропозиції згідно Заяви про наміри — Радченко Галина Василівна, начальник інвестиційно-кошторисного відділу, вул. Ахсарова, 2, кім. 215, м. Харків, 61202, т. (057) 336-73-39, ф. (057) 336-80-55.

✧ *До уваги®*

Виконавчий комітет Котлярівської сільської ради просить гр. Кенчадзе Зураба Олександровича, останнє місце проживання м. Харків, вул. Грозненська, буд. 34, кв. 1, прибути на засідання адміністративної комісії, яке відбудеться 22 січня 2018 року о 14 год. в приміщенні сільської ради з питання використання земельної ділянки загальною площею 1,6958 га, оскільки з моменту отримання Ви не користуєтеся нею, що є порушенням ст. 211 Земельного кодексу України.

У разі неявки питання буде передано для розгляду до суду з метою вилучення земельної ділянки і передачі її в комунальну власність територіальної громади.

Циркунівська сільська рада оголошує конкурс на проведення незалежної оцінки комунального майна (автомобіль).

Конкурс відбудеться в приміщенні Циркунівської сільської ради 14 лютого 2018 року.

За додатковою інформацією звертатися за тел. (057) 747-94-65.

КП «Жилкомунсервіспослуга» Покотилівської селищної ради повідомляє, що згідно з Рішенням виконавчого комітету Покотилівської селищної ради від 09.01.2018 року для мешканців приватного сектору затверджено тариф на вивезення сміття у розмірі 12,50 грн в місяць з однієї особи, для мешканців багатоповерхових будинків затверджено такі тарифи на обслуговування будинків та прибудинкових територій:

- Тімірязєва 24, 28, 26, Поштова 10, 8 — 4,00 грн за 1 кв. м
- Незалежності 29, 3, 15, 31, 33, 37, Поштова 3, Культури 3а, Залізнична 11, Тімірязєва 7а, 9а — 2,60 грн за 1 кв. м
- Культури 3, Залізнична 9 — 0,78 грн за 1 кв. м
- Коцюбинського 7, 11, Тімірязєва 9, 7, 11 — 1,82 грн за 1 кв. м
- Агрономічна 10, 12, 16, 17 — 2,33 грн за 1 кв. м
- Залізнична 13, 15 — 2,10 грн за 1 кв. м
- Жихорська 86 — 1,99 грн, Жихорська 82, 82а — 1,28 грн за 1 кв. м
- Залізнична 7а — 1,51 грн за 1 кв. м

КП «Жилкомунсервіспослуга»
Покотилівської селищної ради

✧ *Конкурс на заміщення вакантних посад®*

Коротичанська селищна рада оголошує конкурс на заміщення вакантної посади головного бухгалтера Коротичанської селищної ради.

Претенденти на заміщення посади повинні:

- мати повну вищу освіту відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, спеціаліста;
- вільно володіти державною мовою; мати високий рівень володіння роботою на ПК (WORD, EXEL);
- повинен вміти вести бухгалтерський облік відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку, що затверджується Міністерством фінансів України, а також інших нормативно — правових актів щодо ведення бухгалтерського обліку в бюджетних установах;
- відповідно до Закону України «Про відкритість використання публічних коштів» вміти користуватись єдиним веб-порталом використання публічних коштів E-Data;
- відповідно до Закону України «Про публічні закупівлі» вміти користуватись електронною системою публічних закупівель PROZORRO;
- мати стаж роботи за фахом не менше 3-х років.

Прийом документів для участі у конкурсі здійснюється протягом 30 календарних днів з дня опублікування оголошення. Додаткова інформація щодо основних функціональних обов'язків, розміру та умов оплати праці надається виконавчим комітетом селищної ради (смт. Коротич, вул. Центральна 47, 742-49-45).

* * *

Коротичанська селищна рада оголошує конкурс на заміщення вакантної посади економіста Коротичанської селищної ради.

Претенденти на заміщення посади повинні:

- мати повну або базову вищу освіту відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, спеціаліста, бакалавра;
- вільно володіти державною мовою;
- мати високий рівень володіння роботою на ПК (WORD, EXEL);
- уміти готувати аналітичні довідки;
- мати стаж роботи за фахом не менше 3-х років.

Прийом документів для участі у конкурсі здійснюється протягом 30 календарних днів з дня опублікування оголошення. Додаткова інформація щодо основних функціональних обов'язків, розміру та умов оплати праці надається виконавчим комітетом селищної ради (смт. Коротич, вул. Центральна 47, 742-49-45).

✧ *Тарифи®*

КП «ВКГ» Покотилівської селищної ради повідомляє, що згідно з Рішенням виконавчого комітету Покотилівської селищної ради за №04 від 09.01.2018 року встановлені нові тарифи на централізоване водопостачання та водовідведення для всіх категорій споживачів на території смт Покотилівка:

— на централізоване водопостачання — 14,93 грн. за 1 куб.м (з ПДВ)

— на централізоване водовідведення — 8,77 грн. за 1 куб.м (з ПДВ)

С. А. ПАВЛЕНКО, директор КП «ВКГ»

✧ *Пенсійний фонд інформує*

Перерахунок пенсій з 01.01.2018 року

З 1 січня 2018 року проведено перерахунок пенсій відповідно до статті 28 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування».

Для осіб, які досягли віку 65 років, мінімальний розмір пенсії за віком за наявності у чоловіків 35 років, а у жінок 30 років страхового стажу встановлено в розмірі 40 відсотків мінімальної заробітної плати, визначеної законом про Державний бюджет України на 2018 рік, але не менше прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність, визначеного законом.

Харківське приміське об'єднане управління
Пенсійного фонду України Харківської області

✧ *Старый Новый год*

Кроссворд «Елочка»

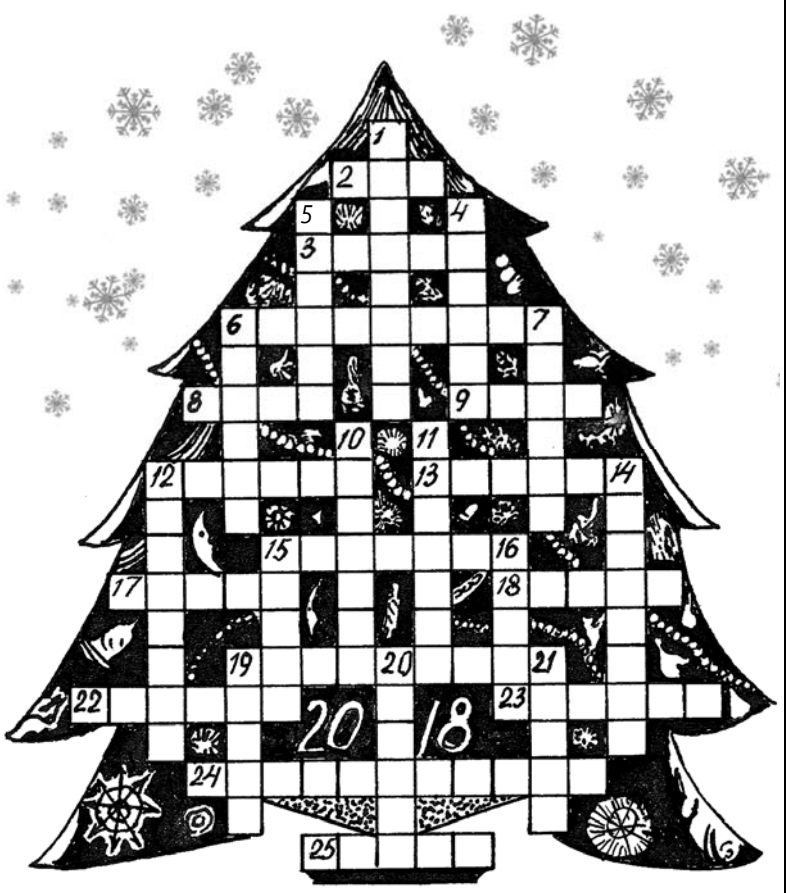

По горизонтали:

2. Светская дискотека
3. Вьющаяся прядь волос
6. Праздничные световые эффекты
8. Жилище у некоторых кочевых народов
9. Представитель пернатых, катастрофически теряющий популярность среди молодежи
12. Народный поэт Белоруссии
13. Молочный продукт
15. Критика снизу без поддержки сверху
17. «Белоснежка», которая не радует туристов-лыжников
18. Опальное осветительное устройство
19. Великий испанский писатель
22. Растяжимое понятие из области гимнастики
23. Лучший экскурсовод по греческому залу
24. Журнал, основанный А. С. Пушкиным
25. Мелодия, напев

По вертикали:

1. Празднество масок и лицедейства
3. Духовой деревянный музыкальный инструмент
4. Разграфленная бумага, которая бюрократам заменяет человека
6. Материал для посуды
7. Работник, начинающий трудовой день с отбоя
10. Персонаж романа Ивана Тургенева «Отцы и дети»
11. Жировое вещество
12. Ярус в зрительном зале, расположенный над партером или амфитеатром
14. Актриса эстрады и кино, исполнительница главной роли в фильме «Карнавальная ночь»
15. Самый легкий песенный вздох Аллы Пугачевой
16. Турецкий солдат
19. Самоварный раздуватель
20. Одно из эфемерных достоинств навaристой ухи
21. Бумажная ткань

Составил Евгений ПЕТРЕНКО

(Ответы на кроссворд «Елочка» читайте в следующем субботнем выпуске)

✧ *Про людей хороших*

СПОРІДНЕНІ СЕРЦЯ

Завдяки своєчасній допомозі медичних працівників Люботинської міської лікарні, Харківської 4-ї лікарні невідкладної допомоги та Харківської обласної лікарні було врятовано життя 73-річній жительці м. Люботина Аллі Шкільовій.

До літа цього року Алла Василівна проживала в Бурлуці, але дітям, які мешкають і працюють у Харкові, не завжди випадала можливість відвідати і допомогти старенькій по господарству.

На сімейній раді було вирішено купити хатинку в м. Люботині, щоб частіше бувати у рідної неньки. Літом було все добре, сподобалися люди й місто. Та ось 18 вересня 2017 року Аллі Василівні стало зле. Вона була доставлена до Люботинської міської лікарні з обширним інфарктом. Операцію вирішили робити в Харківській обласній лікарні.

Після успішно проведеної операції стан здоров'я хворої поліпшився і через декілька днів її виписали з лікарні. Алла Василівна через нашу газету щиро дякує медичним працівникам, які брали участь в її поверненні до життя. Низький Вам уклін!

Нелегко було вдома перші дні, потребувалась допомога зі сторони по догляду. Де шукати, до кого звернутись в місцевості, де нікого не знаєш?

Насамперед побували у сусідки Ніни, уважно вислухавши, вона порадила:

«Окрім моєї сестри Люби навряд чи хто візьметься за догляд».

Не дивлячись, що Любі самій уже 79 років, проживає не дуже близько та має свої домашні турботи, вона дала згоду. Протягом місяця Любов Євдокимівна невтомно виконувала всі роботи по догляду.

Нещодавно автору цих рядків разом з головою Люботинської ветеранської організації Сергієм Котихіним довелося відвідати Аллу Василівну. Ось що вона розповіла: «Любов Євдокимівна дуже уважна жінка, для мене вона стала як рідна. На своєму життєвому шляху я мало зустрічала таких, як вона, та ще більше вражає її щирість і доброта.

Всі ці чесноти можуть слугувати прикладом для молоді і для людей похилого віку. А тому я хочу, щоб люди нашого міста знали про цю чуйну, добру людину, яка в Люботинській міській ветеранській організації є головою первички і прекрасно виконує роботу волонтера».

Низький тобі земний уклін, Любове Євдокимівно Бабенко!

Микола ПАРХОМЕНКО,
керівник прес-центру
РОВ м. Люботин

На знімку:
Алла Шкльова і Любов Бабенко (праворуч)

✧ *Наша жизнь*

Шаг вперед

В жизни каждого из нас случаются неудачи, из-за которых порой опускаются руки. Проблемы на работе или в учебе, ссоры с близкими, да и просто пустяковый конфликт подкашивает нас, заставляет остановится на месте, а не редко и совершить необдуманный поступок, который, к счастью, можно исправить. Но кто знает, где та грань, перейдя за которую нельзя будет ничего вернуть?

Александр Сухалев почти перешел эту грань, когда висел одной ногой в воздухе на крыше 9-этажного дома города Харькова.

– Я помню этот день, как будто это было вчера. Я сидел дома, в пустой квартире и пил. В то утро я узнал, что мой самый близкий человек умер.

– *Это твой родственник?*

– Нет, но я называл ее мамой. Я сирота, и почти все мое детство провел в приюте. Можно сказать, что я ее нашел сам.

– *Расскажи эту историю.*

– У меня была своя банда — мы любили убегать с «периметра» и воровать яблоки на соседней улице во дворе у одной женщины. Она была в возрасте, дети разъехались, а муж умер. Это он посадил те яблони на ее участке — ох и получили мы тогда.

– *Она была зла?*

– Не то слово. Но она была очень добрым человеком. Вместо того, чтобы побить нас или хотя бы пожаловаться директору, она загнала всех в дом и накормила, сказав, что не позволит нам воровать.

– *Эта женщина стала очень близка тебе. Насколько сильно она повлияла на твою жизнь?*

– Она изменила не только мою жизнь, а и жизни моих друзей. Договорилась с нами, что мы будем ей помогать, а она будет нас кормить и платить по мелочи. Для нас это многое значило.

– *Она тебя усыновила?*

– Нет, у нее не получилось. Ей не давали опеку, но все это время, пока я провел в детдоме, я прибегал к ней. Мне нравился запах в ее доме. Там пахло уютом и теплом.

– *Тебя больше не пытались взять в семью другие люди?*

– Пытались, но я всем отказывал. Я понимал, что если меня усыновят, то я ее никогда не увижу. Да и по отношению к другим людям это было бы не честно.В общем так все и продолжалось, а как мне исполнилось 18 — переехал к ней. Мама дала мне все, что могла. Любовь, образование и надежность. Я ей доверял как себе. Но она не смогла быть со мной всю жизнь, а я не мог представить свою жизнь без нее.

– *Ее смерть стала для тебя ударом, и ты пошел на крышу, чтобы прыгнуть. Что тебя остановило?*

– Как ни странно — мысли о ней. Она столько всего сделала для меня, столько всего вложила, чтобы я взял и просто так перечеркнул ее труды? Мне стало стыдно. Наши родители так много нам дают, а мы настолько эгоистичны, что не можем это понять. Я смог. Пусть в последний момент, практически перед прыжком, но я — это то, что она оставила после себя. Это дало мне силы идти дальше. В жизни случается всякое, но всегда есть возможность все исправить — моя жизнь тому пример.

Виктория СЕЛИВЕРСТОВА,
студентка отделения журналистики ХНУ им. В. Н. Каразина

✧ *Увлечения*

Тяга к высокому

Хотелось бы немного рассказать об увлечениях жителей Харьковского района. Наряду с известной литературной студией «Нива», рожденной в 1930 году, в Харькове и пригороде есть еще и другие литстудии, которые пользуются немалой популярностью среди любителей «высокого» слова. При Харьковской библиотеке им. В. Г. Короленко, существуют сразу две студии, занятия в которых проводят Андрей Линник и Эсмира Травина.

Приятно заметить, что в этих студиях часто бывают и любители литературы, поэзии и песни из пригородов. Например, часто бывает на заседаниях Надежда Иванова из поселка Бабаи, Людмила Евдощенко из Березовки, да и сам ведущий Андрей Линник родом из Борок. А жительница города Южный Лариса Медуха всегда приезжает с гитарой, и фактически ни одно занятие не обходится без ее чудесных выступлений, которые плавно переходят в душевные чаепития с беседами, воспоминаниями, декламированием стихов.

В окне электрички мелькают поля...
Бесснежен январь, обнажилась земля.
И пледом пятнистым луга и болота.
Щемящая грусть на душе отчего-то...

Эти строки Андрея Линника, которые он прочитал на одном из последних занятий студии, особенно запали мне в душу. Душевные порывы и стремление к высокому есть у каждого человека.

Борис СТАВИЦКИЙ, ветеран труда ЮЖД

✧ *Оголошення*®

Работа в Польше, Чехии.
Все затраты на оформление и проезд за наш счет. Очень большой выбор вакансий. З/п Польша от 18 000 грн., Чехия от 30 000 грн.
Тел. 099 095 20 20, 068 095 20 20, 093 095 20 20. Лицензия: Серия АЕ, №292555.

Куплю коров, быков, телок живым весом. Дорез.
Тел. 098-89-50-266, 099-04-14-561.

Служба спасения животных отдает, привезет домой: собак и щенков для охраны и дружбы, взрослых котов и котят для двора и семьи.
Животные стерилизованные. Тел.: 095-836-82-29; 098-738-17-74.

ТРИБУНА трудящих
www.tribune.com.ua Життя продовжується!
Офіційний сайт районної ради: http://www.khrada.gov.ua
Офіційний сайт ХРДА: http://www.khrda.gov.ua

Свідоцтво про державну реєстрацію ХК №1518-259ПР від 29.04.2009 р.
Заснована: 18 липня 1937 року
Видавець: редакція газети «Трибуна трудящих»

Виходить щосереди та щосуботи українською та російською мовами.
Адреса редакції: 61052, м. Харків, вул. Євгена Котляра, 4.
E-mail: Tribuna2017@ukr.net
Тел. 712-00-56.
Тел./факс 712-37-10.
Головний редактор: Микола Хорошев.
Літературний редактор: Ганна Положій.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати текст. Відповідальність за зміст та достовірність інформації у публікаціях несе автор, а в рекламних матеріалах (®) — рекламодавець. Редакція не завжди поділяє позицію авторів. Листи, рукописи і фотокартки не рецензуються і не повертаються. При підготовці газети використовується інформація та фотоілюстрації з відкритих джерел.

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Друкарня «ІСП» вул. Киргизька, 21, Харків, 61105.
Заг. наклад 11025 компл.
Наклад передплат 1700 компл.
Передплатний індекс 61805